

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Malanciuc Stela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui,

Demciuc Tatiana XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 11.09.2014 – 20.06.2019;

Instanța de apel: 15.07.2019 – 06.12.2021;

Instanța de recurs: 24.03.2022 – 18.07.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni, sediul Central din 20 iunie 2019, Demciuc Tatiana a fost recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, și stabilită pedeapsa în baza acestei legi sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei stabilite lui Demciuc Tatiana pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă condamnată nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Demciuc Tatiana a fost privată de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, și de a conduce instituții bancare pe un termen de 2 (doi) ani.

A fost lăsată fără soluționare acțiunea civilă depusă de BC „Banca de Economii” SA.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, conform rechizitoriului, Demciuc Tatiana a fost trimisă în judecată, fiind învinuită de săvârșirea infracțiunii de delapidare a averii străine agravate prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, și aceasta deoarece conform rechizitoriului acțiunile inculpatei au fost săvârșite în următoarele circumstanțe: „exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii” amplasată or. XXX, str. XXXX conform ordinului nr. XXX din XXXX, având obligația, în conformitate cu prevederile contractului cu privire la răspunderea materială

individuală deplină din XXX, de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei nr. 42 Strășeni, a SA "Banca de Economii" urmărind scopul însușirii ilegale a mijloacelor financiare încredințate în administrare, la data de XXXXX la ora XX, folosindu-se de situația de serviciu, având acces liber, a pătruns în depozitul filialei nr. 42 al S.A "Banca de Economii" de unde a sustras mijloace bănești, care aparțineau BC „Banca de Economii” SA în sumă totală de 4 151 774 lei, cea ce constituie proporții deosebit de mari, după care le-a transmis unor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală. Fapt constatat la data de 31.07.2014 în cadrul verificării depozitului de valori de către membrii echipei de audit constituită în baza autorizației nr. XXX din XXX a Președintelui interimar al Comitetului de Conducere al Băncii de Economii S.A. Ca rezultat al acestor acțiuni BC „Banca de Economii” SA i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari”.

Tot Demciuc Tatiana, exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA amplasată în XXXXX, str. XXXXX conform ordinului nr. XX din XXX, având obligația față de angajatorul său BC „Banca de Economii” SA în conformitate cu prevederile pct. 1 din contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 24.11.2009: a) de a fi precaut, să aibă o atitudine gospodărească față de valorile materiale transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului; și să informeze la timp banca despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise, prin abuz de încredere față de angajator, intenționat a încălcat prevederile Regulamentului filialei nr. 42 Strășeni al Băncii de Economii SA, aprobat de Consiliul Băncii prin procesul verbal nr. XXX din XX, în partea ce ține de obligațiile directorului filialei stabilite în pct. 5.1, și anume: - să organizeze și să verifice corectitudinea desfășurării inventarierii numerarului și activelor aflate în gestiunea subdiviziunilor filialei în conformitate cu cadrul normativ al Băncii; - să întreprindă măsuri eficiente direcționate spre asigurarea integrității patrimoniale a filialei și a recuperării pagubelor cauzate de colaboratori și terți; precum și pct. 5.2. al aceluiași Regulament care stabilește că directorul filialei este responsabil de: păstrarea în siguranță a banilor și valorilor materiale, nemateriale din gestiunea filialei; organizarea pazei patrimoniului gestionat în filială.

Tot Demciuc Tatiana, conducându-se de aceleași intenții criminale prin abuz de încredere față de angajatorul său BC „Banca de Economii” SA, intenționat a încălcat prevederile Regulamentului cu privire la operațiunile cu numerarul în Banca de Economii SA, aprobat de Consiliul Băncii prin procesul verbal nr. 10 din 02.08.2012, și anume: - pct. 2.2. (2) care menționează că, întru asigurarea securității și integrității numerarului și a altor valori, tezaurul trebuie dotat cu echipament special care include: sistem de supraveghere video, sistem automat de alarmă racordat la unitatea de poliție sau a entității cu care Banca are încheiat contract de prestare a serviciilor de pază, sistem control acces, efracție și de prevenire a incendiilor. (3) Gestionarii valorilor din tezaur sunt obligați să verifice, zilnic, cu semnarea în registrele corespunzătoare, funcționalitatea sistemelor de alarmă, anti-incendiare, de supraveghere video; - pct. 2.2.2. (1) Tezaurul de valori se deschide și se închide de către gestionarii de valori, care,

în conformitate cu ordinul, prin care au fost desemnați, răspund integral și în comun de păstrarea în securitate a numerarului și altor valori. (2) Gestiunea mijloacelor bănești și altor valori păstrate în tezaurul de valori este permisă doar gestionarilor de valori și doar împreună. Nu se permite accesul separat al gestionarilor de valori în tezaur. ... (7) După încuierea tezaurului, la sfârșitul programului de lucru, gestionarii de valori sigilează tezaurul. Sforile care servesc la sigilare trebuie să fie dintr-o singură bucată. După sigilare, tezaurul se racordează la sistemul automat de alarmare și se predă în grija pazei (dacă este prevăzută paza vie) pe bază de semnături aplicate de gestionarii de valori și de către paza în Registrul de predare-primire a tezaurului sub pază; - pct. 2.2.3. (1) Ușa tezaurului de valori este prevăzută cu trei încuietori, iar cheile de la aceste încuietori sunt deținute de cei trei gestionari responsabili ... (2) Gestionarii valorilor sunt responsabili de deschiderea și închiderea zilnică a tezaurului de valori, de păstrarea în securitate a cheilor și sigiliilor de la tezaur. Transmiterea cheilor și sigiliilor altor persoane sau angajați, în lipsa înregistrărilor corespunzătoare în registrul destinat, este strict interzisă și în caz de incidente, generate de aceste fapte, se pedepsește penal și material.

În rezultatul încălcării prevederilor menționate supra, avînd în vedere că, potrivit pct. 2.1.3 al Regulamentului cu privire la operațiunile cu numerarul în Banca de Economii SA, aprobat de Consiliul Băncii prin procesul verbal nr. XX din XXX, directorii filialelor sunt responsabili de organizarea funcționării compartimentelor în care sunt realizate activitățile cu numerarul în conformitate cu prevederile prezentului Regulament și altor dispoziții cu privire la păstrarea și paza numerarului și valorilor, pentru asigurarea integrității acestora, potrivit pct. 6 din Capitolul VII al aceluiași Regulament, conducerea filialelor este responsabilă de efectuarea controalelor privind respectarea de către salariații Băncii a prevederilor prezentului Regulament și altor acte normative, care reglementează activitățile cu numerar, iar potrivit pct. 2 din Capitolul VIII, pentru nerespectarea cerințelor prezentului regulament răspund ... în cazurile cînd va atrage după sine pierderi, penal... directorii filialelor ..., prin inacțiunile sale cu caracter **de neglijență gravă intenționată în serviciu**, inculpata Demciuc Tatiana a creat premise pentru dispariția mijloacelor financiare în depozitul de valori al Filialei 42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, a facilitat împiedicarea identificării de către auditorii BC „Banca de Economii” SA a lipsei mijloacelor financiare în depozitul de valori la data de XXXXX și XXXXX cînd au avut loc controale de audit intern ordinare a disponibilului numerarului în filială, și nu a raportat conducerii BC „Banca de Economii” SA despre lipsurile mijloacelor financiare, prin ce părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu în sumă totală de 4 151 774 MDL, ceea ce constituie proporții deosebit de mari, fapt constatat la data de 31.07.2014 în cadrul verificării depozitului de valori de către membrii echipei de audit constituită în baza autorizației nr. XXXX din XXXXX a Președintelui interimar al Comitetului de Conducere al BC „Banca de Economii” S.A.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpatei Demciuc Tatiana în baza art. 196 alin.(4) Cod penal, conform indicilor calificativi: *Cauzarea de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, adică, cauzarea de daune materiale în proporții deosebit de mari prin înșelăciune sau abuz de încredere, dacă fapta nu constituie o însușire*

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

- *procurorul în Procuratura Anticorupție, Furtuna Victor*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Demciuc Tatiana să fie recunoscută vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal și a o condamna la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 12 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis. Conform art.65 alin.(3) din Codul penal, a aplica în privința lui Demciuc Tatiana, pedeapsa complementară privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, la fel, de a conduce instituții ce practică activitate comercială, pe un termen de 5 ani. Acțiunea civilă înaintată - de admis integral. A menține sechestrul asupra bunurilor cu numerele cadastrale XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX; XXXXX și XXXXX, pînă la executarea acțiunii civile.

- *lichidatorul SA „Banca de Economii”, Olaru Grigore*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Demciuc Tatiana să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal, cu admiterea integrală a acțiunii civile a Băncii de Economii S.A. în proces de lichidare în mărime de 4,151,774.00 MDL

- *inculpata Demciuc Tatiana*, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpata să fie achitată de la comiterea infracțiunii incriminate.

3.1. În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că:

- în cadrul cercetării judecătorești, a fost constatat că suma de bani delapidată, obiect a învinuirii, în opinia instanței lipsea din filiala nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, anterior momentului săvârșirii infracțiunii, iar Demciuc Tatiana, neștiind absolut nimic din cele ce se întâmplă în instituția ce o conducea, printre altele avînd încheiat și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din XXX, conform căruia avea obligația de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei, aflînd despre lipsa banilor de la comisia de audit constituită în baza autorizației nr. 33 din 18 iulie 2014, a luat toată vina asupra ei, pentru a da posibilitatea adevăraților vinovați de sustragerea banilor ca să-i pună la loc;

- versiunea înaintată de apărare în cadrul audierii lui Demciuc Tatiana în calitate de inculpat, declarații care contravin radical cu declarațiile date de aceasta ca bănuit și învinuit;

- acuzarea a adus un șir de argumente ce combat totalmente versiunea respectivă și arată că doar cu suma de bani depistată în cadrul inventarierii constituită în baza autorizației, activitatea normală a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA,

respectiv, deschiderea zilei de muncă, din cauza insuficienței mijloacelor financiare, nu aveau cu ce să deschidă casele, urmând a fi un blocaj, dar care nu a fost nici o dată, bani întotdeauna fiind destui;

- instanța a decis a pune mai presus de toate anume pe aceasta, cu toate că contravine și nu coroborează cu întreg material probator administrat în cadrul cercetării judecătorești, cum ar fi declarațiile martorilor Aprodu Ecaterina, Istrati Ana, Verdeș Veaceslav, Cîrjeu Vladimir, chiar și aceleași declarații date inițial de Demciuc Tatiana și martorilor audiați din partea apărării;

- fiind audiați în ședința de judecată, martorii acuzării au susținut declarațiile date organului de urmărire penală, chiar fiind audiați și martorii apărării cum ar fi Lazarev (Tofan) Tatiana și Muntean Maria, acestea au confirmat că la începutul zilei de lucru, casele 1 și 2 a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA erau cu soldul zero, luau toți banii din depozitul de valori al băncii, o casă undeva 100 mii lei, alta 3000 euro și 3000 dolari;

- aceleași declarații au dat și martorii apărării Ciobanii Ecaterina și Mîndrescu Nina care lucrau în acea perioadă ca controlori casieri în reprezentanțele filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA în teritoriu, care au afirmat că nu lăseau peste noapte bani în casă, chemau încasatorii care duceau la filiala 42 sumele de bani, dacă în casă era sumă mai mare de aproximativ 2000 lei, se comandau încasatorii, ca a doua zi să comande banii înapoi, la fel prin încasatori;

- toți martorii apărării au indicat că operau zilnic cu diferite sume ce variau de la 100000 lei pînă la 300000 lei, și în fiecare dimineață comandau numerar de la depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, nici o dată nu au fost cazuri să comande bani și să le fie refuzat pe motiv că în trezorerie bani nu sunt;

- la data de XXX în cadrul verificării depozitului de valori de către membrii echipei de audit constituită în baza autorizației nr. XX din XXX a Președintelui interimar al Comitetului de Conducere al Băncii de Economii S.A., a fost constatat că acolo erau 198636,49 lei, 100 USD uzați, 40 euro uzați, 12000 USD, 15000 Euro și 200 UAH, sume de bani care evident nu erau suficiente pentru activitatea normală a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, or, chiar conform declarațiilor inculpatei Demciuc Tatiana, pentru ca filiala să poată activa normal, era nevoie de minimum 1 mln lei;

- activitatea filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, pe perioada cît Demciuc Tatiana a deținut funcția de director al acesteia, nici o dată nu a fost blocată pe motivul lipsei mijloacelor bănești inerente activității, fapt care contrapuse peste faptele constatate în urma controlului inopinat din 31.07.2014, impun concluzia că în ziua respectivă activitatea instituției urma să fie blocată anume din acest motiv - lipsa mijloacelor bănești;

- aceste circumstanțe, privite în coroborare cu celelalte circumstanțe stabilite în cadrul urmăririi penale impun concluzia certă că anume Demciuc Tatiana a sustras din depozitul de valori a instituției suma de 4151774 lei, care a fost stabilită lipsă în urma

controlului inopinat din XXXX, din următoarele considerente: accesul la depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, se efectuează concomitent de trei persoane - directorul instituției, în speță Demciuc Tatiana, șeful depozitului - în speță Aprodu Ecaterina și contabilul-șef, în speță Istrati Ana. Nici una din aceste persoane fără cheia deținută de altă persoană, nu avea acces de sine stătător în interior;

- situația a fost cu totul alta în perioada săvârșirii infracțiunii, de fapt lacătul la cheia deținută de contabilul-șef Istrati Ana fiind defect astfel încât accesul la depozitul de valori era posibil și în lipsa ei, iar șeful depozitului Aprodu Ecaterina era în concediu, cheia sa fiind transmisă lui Demciuc Tatiana;

- unica persoană care avea acces nelimitat și nesupravegheat de nimeni în depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA în perioada săvârșirii infracțiunii era anume Demciuc Tatiana;

- a menționat că, anume în perioada săvârșirii infracțiunii, camerele de supraveghere a depozitului de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, s-au dovedit a fi deconectate, iar conform declarațiilor date de inculpată la etapa urmăririi penale, pretindea că e o coincidență, dar a confirmat că avea posibilitatea de a le deconecta. Fiind audiat și tehnicianul responsabil de subiect ce activa în acea perioadă la instituție, acesta la fel a confirmat că serverele ce gestionau sistemul de supraveghere video, se aflau în birou la Demciuc Tatiana, astfel, doar ea avea posibilitatea de la deconecta;

- fiind audiat Verdeș Veaceslav - șef adjunct al Direcției Audit Intern a BC „Banca de Economii” S.A. și care în baza autorizației nr.XXX din XXX a Președintelui interimar al Comitetului de conducere a băncii, a efectuat controlul disponibilului de numerar și a valorilor în depozitul de valori al Filialei nr.42 Strășeni la 31.07.2014, acesta a declarat că în momentul depistării neajunsului de bani, Demciuc Tatiana a recunoscut că ea a luat banii precum că anterior ar fi împrumutat mai mulți bani de la o persoană fizică pentru a acoperi presupusele sustrageri comise de către unii angajați concediați anterior și anume controlori casieri din conturile de depozit a persoanelor fizice. Declarații similare le-a dat și Aprodu Ecaterina, care a comunicat că la 28.07.2014 aflându-se în concediu, Demciuc Tatiana a chemat-o la bancă, unde i-a spus că a luat din depozitul de valori a filialei bani, cât anume nu a concretizat, dar a comunicat că o sumă foarte mare, pentru ce nu a spus, comunicând că va întoarce banii în câteva zile. Chiar și Demciuc Tatiana la faza inițială a conformat declarațiile lui Verdeș Veaceslav și Aprodu Ecaterina, ca ulterior să-si schimbe declarațiile si să declare că nu a luat careva sume bănești;

- Verdeș Veaceslav și Aprodu Ecaterina, nu sînt persoane interesate cazului încât să dea intenționat declarații incriminatoare în privința lui Demciuc Tatiana, au dat declarații sub jurământ în condițiile art.108 Cod de procedură penală și declarațiile lor coroborează perfect cu celelalte probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești, astfel, încât nu pot fi apreciate de instanță ca fiind veridice;

- în acuzare au dat declarații martori din diferite anturaje, care nu au avut careva contacte, dar declarațiile acestora sînt similare și din acestea se poate de tras concluzia certă că Demciuc Tatiana a sustras suma de bani obiect a învinuirii;

- în ce privește declarațiile date de Demciuc Tatiana, conform cărora sumele de bani au fost sustrate anterior, ea nu era la curent cu acest fapt, nu participa la numărarea fizică a banilor din depozitul de valori, etc., nu a sustras suma de bani, camerele de supraveghere s-au dovedit a fi deconectate prin o simplă coincidență, a recunoscut inițial că a sustras banii din motiv că se temea, nu a avut cu cine să se consulte, acestea urmează a fi apreciate critic, or, contravin întregului material probator acumulat și nu coroborează cu acesta, astfel, sînt o versiune înaintată de apărare avînd simplul scop de a pune inculpata în o poziție cît mai favorabilă astfel incit să eludeze răspunderea penală;

- în speță declarațiile conform cărora Demciuc Tatiana relatează cum a sustras 4151774 lei din depozitul de valori al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii”;

- declarațiile ei sînt combătute prin probe legal administrate în cadrul urmăririi penale, documente semnate inclusiv de inculpată în calitate de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii”, conform cărora în depozitul de valori al instituției, nu au fost depistate lipsuri esențiale, exemplu cert fiind ultimul act de control al numerarului disponibil în depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii” din 14 martie 2014, conform căruia sa stabilit un neajuns în sumă de 46,73 lei;

- dacă s-ar reține ca veridice declarațiile făcute în fața instanței de Demciuc Tatiana, reiese că aceasta fiind director al filialei nr.42 Strășeni a SA “Banca de Economii”, aceasta nu avea nimic comun cu activitatea instituției, nu se implica și nu cunoștea ce se petrece pe interior, semnând toate actele care i se înaintau, în care figurau sume de milioane de lei fără a verifica autenticitatea datelor conținute în acele acte;

- probele respective de către instanța de fond urmează a fi puse la baza condamnării inculpatei Demciuc Tatiana deoarece au fost administrate procedural corect, și nu pot fi apreciate altfel decît veridice;

- a menționat că Demciuc Tatiana exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii”, a semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 24.11.2009, conform căruia avea obligația de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei, fapt care nu a fost făcut, chiar ea dovedindu-se a fi persoana care a delapidat bunurile instituției, din care considerent acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, urmează a fi admisă în totalitate;

- pedeapsa aplicată inculpatului Demciuc Tatiana de către instanța de judecată este greșit individualizată, este neproportională faptei și pericolului social al infractorului, iar suspendarea executării pedepsei închisorii lipsită de temei juridic și neargumentată;

- în cadrul examinării acestei cauze penale nu au fost stabilite careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpatei Demciuc Tatiana să-i fie aplicată pedeapsa cu închisoare;

- consideră că pedeapsa stabilită inculpatei, este neîntemeiată și individualizată contrar prevederilor art. 61 Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și din partea altor persoane;

- scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Demciuc Tatiana nu poate fi atins decât prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea, doar această pedeapsă putând avea scopul educativ menit asupra acestuia;

- consideră că pedeapsa aplicată lui Demciuc Tatiana de către instanța de judecată este prea blândă, datorită numărului și pericolului social sporit al infracțiunilor comise de către inculpat, comportamentului și personalității acesteia.

3.2. În motivarea cererii de apel lichidatorul "Banca de Economii" SA, Olaru Grigore a invocat că:

- urmează a fi apreciată critic constatarea primei instanțe precum că delapidarea dezvoltată în motivație – "luare" nemijlocită a unui bun străin nu a fost dovedită de către acuzatorul de stat, or, însăși Demciuc Tatiana fiind audiată la etapa urmăririi penale a relatat că „la XXXXX la ora XXX ea personal a intrat în depozitul de valori a filialei, avînd toate trei chei de la depozit. În acel moment nu se afla nimeni, ea luând din depozit un sac bancar în care a pus pachete cu bani numerotați, în sumă de 4,151,774.00 MDL, pe care ea personal i-a numărat. Bancnotele erau majoritatea de 200 de lei și 100 lei, fiind și câteva pachete cu bancnote de 10 lei și 5 lei. Sacul l-a scos prin intrarea centrală împreună cu o persoană, identitatea căreia nu dorește să o divulge. După aceasta, persoana în cauză a pus bancnotele din sac în automobilul cu care a venit împreună cu altă persoană necunoscută și a întors sacul, după ce au plecat (vol. I, f.d. 181-182).”;

- este neîntemeiată recalificarea faptei infracționale conform componenții de infracțiune prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal, deoarece se constată în viziunea instanței lipsa faptei infracționale a inculpatei;

- consideră eronată și lipsită de suport legal constatarea primei instanțe în partea lăsării fără examinare a acțiunii civile a Băncii de Economii S.A. pe motivul precum că inculpata nu a fost beneficiara sumelor sustrase pe motivul neconstatării laturii obiective a componenței de infracțiune;

- a menționat că Demciuc Tatiana exercitând funcția de director al filialei nr. 42 Strășeni Banca de Economii S.A., conform ordinului nr. XXX din 12.08.2004, a avut obligația față de angajatorul Banca de Economii S.A. în conformitate cu prevederile pct. 1 din contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 24.11.2009 a) de a fi precaut, să aibă o atitudine gospodărească față de valorile materiale transmise și să ia măsuri de prevenire a prejudiciului și b) să informeze la timp banca despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost

transmise, prin abuz de încredere față de angajator și intenționat a încălcat prevederile Regulamentului Filialei nr. 42 Strășeni Banca de Economii S.A. or, conform pct. 5.1., 5.2 din contextul acestuia în obligațiile Directorului Filialei intra organizarea și verificarea corectitudinii desfășurării inventarierii numerarului n activelor aflate în gestiunea subdiviziunilor filialei în conformitate cu cadrul normativ al Băncii precum și întreprinderea măsurilor eficiente direcționate spre asigurarea integrității patrimoniale a filialei, păstrarea în siguranță a banilor și valorilor materiale, nemateriale din gestiunea filialei, organizarea pazei patrimoniului gestionat în filială.

3.3. În motivarea cererii de apel inculpata Demciuc Tatiana a invocat că:

- evidența numerarului din depozitul (tezaurul) filialei 42 Strășeni BEM în perioada anului XX, inclusiv pînă la data de XXX, dată la care a plecat în concediul anual șeful depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina, era nemijlocit în competența ultimei, precum în competența ei, era și stricta evidență zilnică, distribuirea zilnică a numerarului din depozit către casierii și integritatea numerarului (conform Regulamentului BEM cu privire la operațiunile cu numerarul aprobat de către Consiliul BEM prin procesul verbal nr.XXX din XXX) era defectuos, cu falsificări sistematice și cu scopul de a mușamaliza neajunsurile numerarului însușit, formal în evidențele zilnicului de operațiuni (forma 24-a) fiind introduse date denaturate;

- controalele din XXX și XXX efectuate de către Direcția Audit Intern al BEM au fost formale, efectiv nefiind verificate formele 24-a, dacă mișcarea banilor (distribuirea numerarului către casieriile filialei și reprezentanțe) în numerar din tezaurul (depozitul) filialei 42 Strășeni BEM este reală, dacă există sumele specificate în evidență, neacordând atenția cuvenită și responsabilă faptului evident că, doar în zilele cînd se efectua auditarea în formele 24-a (zilnice operaționale) figurau sume în numerar exorbitante, pretinse a fi trimise în agenții (cu titlul formal „bani în drum,„) sau la casele operaționale ale filialei. De fapt se numărau banii în numerar prezenți de către șefa depozitului și cu asta se limitau auditorii. Această procedură formală constituie nu altceva decît o simplă mimare a unui proces de auditing;

- la plecarea în concediu a șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina, în data de XXXX nu a fost întocmit vre-un act de predare-primire a numerarului din depozit și ca urmare Demciuc Tatiana a depistat neajunsurile numerarului, fapt despre care a înștiințat conducerea BEM, solicitând termen pentru a soluționa recuperarea numerarului de la persoanele responsabile de tezaur;

- această situație, de neîntocmire a vre-unui act de predare-primire a numerarului din depozit, a fost inexplicabilă din partea șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM Aprodu Ecaterina;

- la fel, la plecarea în concediu a șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina, în data de XXXX nu a fost întocmit vre-un act de predare-primire a cheii șefului depozitului de la tezaur;

- această situație se explică prin faptul că, Aprodu Ecaterina pe perioada concediului, în fiecare dimineață deschidea depozitul împreună cu Tatiana Demciuc și personal distribuia zilnic numerarul din depozit;
- fiind examinate, ca urmare a anexării la materialele cauzei penale, formele 24-a (zilnicele de operațiuni), precum și ordinele de eliberare și ordinele de încasare a numerarului în datele de XXXX și în special XXXX, se constată o necorespondere certă a datelor despre numerarul ieșit din depozit pentru alimentarea casieriiilor atât din filiala 42 Strășeni BEM, cât și casieriiilor agențiilor Cojușna și Vorniceni ale filialei 42 Strășeni BEM și numerarul care a intrat în aceste casierii;
- martorii Tofan (Lazarev) Tatiana, Mîndrescu Nina, Ciocan Ecaterina și Munteanu Mariana au mărturisit că ordinele de eliberare și ordinele de încasare a numerarului în datele de XXXXX și în special XXXXX nu sunt semnate de către dânsese, sumele indicate sunt exagerate esențial, nu corespund adevărului, iar ordinele de eliberare a numerarului erau întocmite și semnate de către șefa depozitului filialei 42 Strășeni BEM, și nicidecum nu de către Demciuc Tatiana, care niciodată nu le-a eliberat numerar și nu le-a dat niciodată careva indicații operaționale;
- forma 24-a (zilnicul de operațiuni) al filialei 42 Strășeni BEM în data de 17.03.2014, dată la care a avut loc ultimul act de auditare a filialei 42 Strășeni BEM, de către Direcția Audit Intern al BEM, a fost întocmită cu anulări a unor sume în valoare de 2.000.000lei (la orele 10-04) după indicarea expedierii, însă în depozitul (tezaurul) filialei 42 Strășeni BEM, nu s-a regăsit această sumă în numerar în actul întocmit (la orele 10-21) de către auditorii Direcției Audit Intern al BEM;
- drept confirmare a falsificărilor sistematice cu scopul de a ascunde neajunsurile numerarului însușit din depozit, formalităților în evidențele zilnicului de operațiuni (forma 24-a) cu introducerea de date denaturate, este o altă probă - Ordinul de încasare a numerarului în sumă de 1.500.000lei din data de 13.01.2014 întocmit la orele 10-11, iar în zilnicul de operațiuni (forma 24-a) din data de 13.01.2014 o astfel de sumă nu este luată la evidență și operațiune la ora menționată la fel nu este consemnată. Ordinul de încasare a numerarului în sumă de 1.500.000 lei din data de 13.01.2014 este întocmit cu destinație pentru Aprodu Ecaterina și eliberat numerarul de către Aprodu Ecaterina, fiind semnăturile dânssei la compartimentele eliberare și încasare a numerarului;
- consideră că probele examinate în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc participarea Tatiane Demciuc la comiterea infracțiunii de delapidare, deoarece nici o probă prezentată de acuzator nu indică nici direct, nici indirect implicarea;
- vis-a-vis de calificarea acțiunilor Tatiane Demciuc a menționat că în acțiunile ei nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal;
- la materialele cauzei penale nu au fost constatate prin probe directe, concludente, pertinente și utile careva acțiuni întreprinse de către Demciuc Tatiana, care ar cădea sub incidența cumulului de acțiuni caracteristice pentru infracțiunea prevăzută de alin. (5), art. 191 Cod penal;

- dispoziția art. 191 alin.(5) Cod penal, prevede drept formă a sustragerii delapidarea averii străine - *Delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, săvârșite în proporții deosebit de mari*”;

- partea acuzării nu a prezentat instanței de judecată un complex de probe directe, concludente, utile și pertinente prin care, s-ar fi dovedit faptul că anume Demciuc Tatiana a fost persoana care a contribuit la cauzarea prejudiciului de 4.151.774 lei prin delapidare, într-o perioadă nedeterminată, (cum este specificat în ordonanța de începere a urmăririi penale din XXXX), sau la comiterea unui act de delapidare în data de XXXXX, (cum este specificat în rechizitoriu);

- la materialele cauzei penale se regăsește doar un singur act, care confirmă existența la data de 01.01.2014 în filiala 42 Strășeni BEM a unei sume în limitele a 4,151,774 lei (act semnat de către Demciuc T., Istrati A. și Aprodu E.);

- infracțiunea incriminată inculpatei Demciuc Tatiana se pretinde a fi comisă la finele lunii iulie 2014, iar probele din cauza penală, administrate suplimentar la faza cercetării judecătoreștii, scot în evidență incontestabil faptul că, deja la data de XXXX această sumă nu era în depozitul filialei 42 Strășeni BEM, fiind mușamalizată situația prin evidența falsă în formele 24-a (zilnicul operațional) și nu în ultimul rând prin neîntocmirea vre-unui act de predare-primire a numerarului din depozit și cheii de la tezaur la plecarea în concediu a șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina, în data de 23.07.2014;

- partea acuzării nu a demonstrat prin probe concludente și pertinente existența obiectului material al infracțiunii la data pretinsă a fi timpul comiterii infracțiunii - XXX, precum nu a demonstrat că și la data plecării în concediu a șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina, data de XXXX, suma de 4.151.774 lei era de facto în depozitul filialei 42 Strășeni BEM;

- partea acuzării se bazează pe presupuneri, fără a ține cont de faptul că, toate probele administrate suplimentar la faza cercetării judecătoreștii, incontestabil dovedesc lipsa pînă în data de XXX a pretensei sume de 4.151.774 lei, deoarece evidența numerarului din depozitul filialei 42 Strășeni BEM în perioada anului 2014, inclusiv pînă la data de XXX, contrar prevederilor Regulamentului BEM cu privire la operațiunile cu numerarul aprobat de către Consiliul BEM prin procesul verbal nr. XX din XXX, era defectuos, cu falsificări sistematice și cu scopul de a mușamaliza neajunsurile numerarului însușit, în evidența zilnicului de operațiuni (forma 24-a) fiind introduse date denaturate (fapte confirmate prin declarațiile martorilor, actele examinate în ședința de judecată și raportul de expertiză economico-financiar-contabilă în comisie);

- nici unul din martori nu au indicat la Demciuc Tatiana ca persoană, care a acționat ilicit în interes cupidant la delapidarea sumei de 4.151.774 lei din tezaurul (depozitul) filialei 42 Strășeni BEM, unde responsabil material și operațional era șeful

depozitului, precum nici una din celelalte probe administrate de partea acuzării pe marginea învinuirii referitoare la fapta pretinsă a fi comisă în data de XXXXX nu indică măcar indirect la participarea ei în comiterea infracțiunii de delapidare;

- învinuirea conform alin.(5) art.191 Cod penal, adusă inculpatei Demciuc Tatiana, după cercetarea judecătorească, nu rezistă nici o critică, deoarece chiar în pretinsa versiune a acuzării, de comitere a infracțiunii de către inculpata Demciuc Tatiana, nu este practic posibil a presupune executarea laturii obiective a delapidării, în forma și prin mecanismul descris în rechizitoriu, în data de XXX de către inculpată, prin prisma probelor administrate, deoarece pentru a scoate fizic suma bănească de 4.151.774 lei (cash) din edificiul băncii este absolut imposibil din considerentul greutateii acestei mase bănești și imposibil a nu fi văzută de către paza fizică (gardianul) sau colaboratorii filialei 42 Strășeni BEM;

- latura obiectivă a infracțiunii de delapidare, pretinsă a fi comisă de către Demciuc Tatiana, la fel nu este absolut probată, or, în materialele cauzei penale nu se regăsesc careva probe care ar demonstra versiunea învinuirii;

- partea acuzării s-a bazat pe declarațiile Tatiane Demciuc în calitate de bănuit, dar care nu corespund adevărului, fapt constatat în ședința de judecată și probat de către partea apărării.

- recunoașterea simplă a vinovăției nu poate constitui temei pentru condamnarea persoanei, dacă declarațiile persoanei bănuite nu coroborează cu probele din dosar. Nici-o probă nu confirmă versiunea Tatiane Demciuc expusă în calitate de bănuit la data de XXXXX, acea versiune fiind o auto incriminare pentru conducerea BEM, în scopul soluționării extrajudiciare a situației create, fără a supune riscului tragerii la răspundere a staff managementului filialei 42, Strășeni BEM;

- declarațiile martorilor combat categoric și incontestabil versiunea învinuirii de implicare a Tatiane Demciuc în comiterea infracțiunii de delapidare, precum nu confirmă această versiune și celelalte probe examinate în cadrul cercetării judecătorești. Nu s-a prezentat vreo probă prin care s-ar fi dovedit faptul sustragerii de către Demciuc Tatiana a mijloacelor bănești în numerar din tezaurul (depozitul) filialei 42 Strășeni BEM sau a intenției cupidante;

- cu certitudine s-a constatat că acces fizic la numerarul din depozit îl avea în exclusivitate doar șefa depozitului filialei 42 Strășeni BEM și nicidecum administratorul filialei sau contabilul-șef al filialei 42 Strășeni BEM (persoane participante la deschiderea zilnică a depozitului);

- învinuirea adusă inculpatei Demciuc Tatiana este bazată pe un șir de presupuneri, fără vreun suport probant, ceea ce contravine prevederilor alin.(3) art. 8 Cod de procedură penală în care, este stipulat că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală, se interpretează în favoarea inculpatului;

- consideră că în urma examinării învinuirii aduse Tatiane Demciuc, cu certitudine s-a constatat, că fapta de delapidare a bunurilor străine cu cauzare de prejudiciu în sumă de 4.151.774 lei, pretinsă a fi comisă în data de XXXXX, nu a fost comisă de către Demciuc Tatiana, ci de către alte persoane responsabile de integritatea depozitului de valori al filialei 42 Strășeni BEM;

Inculpata Demciuc Tatiana a înaintat cerere de apel suplimentară, invocând că:

- reîncadrarea acțiunilor Tatiane Demciuc în prevederile art.196 alin.(4) Cod penal, o apreciază ca ilegală și neîntemeiată, urmând ca în privința ei să fie pronunțată o sentință de achitare;

- acțiunile de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, prevăzute la art. 196 Cod penal, poartă un caracter specific - nu constituie o sustragere, spre deosebire de alte infracțiuni contra patrimoniului. Adică, masa patrimoniului părții vătămate nu este diminuată ca urmare a acțiunilor infracționale;

- din probele cercetate în instanța de judecată, însă, rezultă faptul că, deja la data de XXXX din depozitul filialei 42 Strășeni BEM, de către alte persoane responsabile material și operațional zilnic de înregistrarea numerarului, decât Demciuc Tatiana era sustrasă suma de 4.151.774, fiind mușamalizată situația prin evidența falsă în formele 24-a (zilnicul operațional) și prin neîntocmirea vre-unui act de predare primire a numerarului din depozit și a cheii de la tezaur la plecarea în concediu a șefei depozitului filialei 42 Strășeni BEM, Aprodu Ecaterina;

- din depozitul filialei 42 Strășeni BEM s-a produs o sustragere, săvârșită de persoane responsabile material și operațional zilnic de înregistrarea numerarului, care prin diverse metode de falsificare a evidenței circulației mijloacelor bănești încredințate, au indus în eroare conducerea centrală a băncii și personal pe șefa filialei 42 Strășeni BEM Demciuc Tatiana, care în virtutea funcției de director al filialei respective nu avea interacțiune directă cu rulajul mijloacele financiare;

- consideră eronată concluzia primei instanțe privind faptul că, în acțiunile Tatiane Demciuc sînt întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzute la art.196 alin.(4) Cod penal, din următoarele considerente: Obiectul material al infracțiunii în sumă de 4.151.774 MDL cu care a fost prejudiciată partea vătămată nu poate constitui obiectul material al infracțiunii prevăzute de art.196 Cod penal, deoarece prejudiciul a fost cauzat prin acțiuni de sustragere a bunurilor de către alte persoane împuternicite cu gestionarea nemijlocită, impropriei infracțiunii de cauzarea a daunelor prin înșelăciune sau abuz de încredere, incriminată Tatiane Demciuc;

- în ce privește latura subiectivă a infracțiunii, instanța a concluzionat că Demciuc Tatiana a acționat cu intenției directă, însă, nu argumentează absolut motivul, care a stat la baza infracțiunii incriminate și care de obicei se exprimă în interes material, precum și scopul special al făptuitorului - scopul de cupiditate, care nu cuprinde scopul sustragerii;

- latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, incriminată Tatianeii Demciuc, este argumentată de instanță destul de desfășurat, însă, absolut eronat în viziunea apărării și nu se întrunește în speța dată;

- instanța de judecată a reținut că, fapta prejudiciabilă, săvârșită de Demciuc Tatiana constă în cauzarea de daune sub formă de inacțiune prin încălcarea deliberativă a atribuțiilor de serviciu și obligațiilor stabilite în Regulamentul filialei nr.42 Strășeni al BEM, (vol. I, f.d. 35-42), în Regulamentul cu privire la acțiunile cu numerarul în Banca de Economii SA (vol. I, f.d.60-82) și a Regulamentului Băncii Naționale a Moldovei cu privire la acțiunile cu numerar în băncile din Republica Moldova, fapt prin care a admis neglijență gravă în serviciu, care a avut drept efect cauzarea prejudiciului;

- consideră interpretarea noțiunii de inacțiune, dată de instanță în speța dată, necorespunzătoare situației de fapt, deoarece ca modalitate faptică a infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, poate servi oricare acțiuni de profitare de bunurile, serviciile, lucrările altei persoane cu eschivarea de la plata pentru folosința bunurilor serviciilor, lucrărilor, adică lipsa de acțiune (inacțiune) din partea infractorului și nicidecum comportamentul neglijent față de bunurile încredințate;

- în vederea incriminării prevederilor art.196 alin.(4) Cod penal, inculpatei Demciuc Tatiana, instanța se bazează pe o serie de probe, care, în opinia apărării nu sînt pertinente și concludente, avînd menirea de a deghiza în veșmînt legal o incriminare vădit ilegală și neîntemeiată;

- întru respectarea obligației de informare la timp a băncii despre toate circumstanțele care amenință integritatea valorilor ce i-au fost transmise, stipulată în contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 24.11.2009 semnat de către Demciuc Tatiana, ea la data de 29.07.2019 a plecat la Chișinău, la sediul central al băncii pentru a raporta neajunsul de 4.200.000 MDL unde a discutat cu președintele interimar Bîrcă Viorel și i-a solicitat implicarea specialiștilor din cadrul direcțiilor corespunzătoare - contabilitate și securitate economică pentru a clarifica situația pe intern. Nu a primit, însă, susținerea necesară de la administrația băncii și la data de XXXX la filial nr.42 Strășeni a BEM a venit comisia de audit, care a constatat neajunsul de mijloace bănești în sumă de 4.151.774MDL, neajuns care a fost raportat de Demciuc Tatiana încă la data de 29.07.2019;

- consideră că din partea inculpatei Demciuc Tatiana au fost întreprinse măsurile necesare în limitele obligațiilor de serviciu în vederea depistării și lichidării neajunsurilor create în filiala nr.42 Strășeni a BEM în urma acțiunilor ilicite a altor persoane - gestionari nemijlociți de valori în cadrul filialei;

- în final, examinînd cumulul pretinselor probe puse de către instanța de judecată la baza sentinței de condamnare a Tatianeii Demciuc în temeiul art. 196 alin.(4) Cod penal, se constată faptul că incriminarea respectivă este bazată pe un șir de presupuneri, fără suport probant, fapt ce contravine prevederilor alin.(3) art.8 Cod de procedură penală, în care este stipulat că, concluziile despre vinovăția persoanei de

săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, în condițiile Codului de procedură penală RM se interpretează în favoarea inculpatei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, s-a respins ca fiind nefondat apelul inculpatei și apelul suplimentar al inculpatei Demciuc Tatiana. A fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura Anticorupție, Furtuna Victor și apelul lichidatorului "Banca de Economii" SA, Olaru Grigore, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Demciuc Tatiana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute art. 191 alin. (5) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, de a conduce instituții ce practică activitate comercială, pe un termen de 5 ani. S-a încasat din contul inculpatei Demciuc Tatiana în beneficiul SA "Banca de Economii", în proces de lichidare suma de 4 151 774 lei.

4.1 În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că: *Demciuc Tatiana exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii” amplasată or. Strășeni, str. Mihai Eminescu nr. XXX conform ordinului nr. XXXX din XXXX, având obligația, în conformitate cu prevederile contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină din XXXX, de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei nr. 42 Strășeni, a SA "Banca de Economii" urmărind scopul însușirii ilegale a mijloacelor financiare încredințate în administrare, la data de 25 iulie 2014 la ora 08⁰⁰, folosindu-se de situația de serviciu, având acces liber, a pătruns în depozitul filialei nr. 42 al S.A "Banca de Economii" de unde a sustras mijloace bănești, care aparțineau BC „Banca de Economii" SA în sumă totală de 4 151 774 lei, cea ce constituie proporții deosebit de mari, după care le-a transmis unor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală. Fapt constatat la data de XXXX în cadrul verificării depozitului de valori de către membrii echipei de audit constituită în baza autorizației nr. 33 din 18 iulie 2014 a Președintelui interimar al Comitetului de Conducere al Băncii de Economii S.A. Ca rezultat al acestor acțiuni BC „Banca de Economii" SA i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari".*

Astfel, a constatat instanța de apel că prin acțiunile sale intenționate Demciuc Tatiana a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin.(5) Cod penal, adică delapidarea averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari.

În continuare analizând declarațiile inculpatei prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind parțial veridice, or inculpata a oferit astfel de declarații cu scopul de a se eschiva de la răspundere penală și a induce în eroare instanța, mai mult, instanța atestă caracterul contradictoriu al declarațiilor, or inițial inculpata recunoaște vina, explicând că a recurs la acest gest pentru a oferi posibilitate persoanei care a

sustras suma de bani să o întoarcă, iar ulterior, pledează nevinovată, indicând că responsabilă de tezaurul din depozit era altă persoană, circumstanțe care în speță au fost combătute atât prin statutul funcției pe care o deținea inculpata cât și prin declarațiile martorilor.

Deși inculpata nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii *de delapidare*, instanța de apel a considerat că vina acesteia a fost probată prin probele ce vor fi analizate în continuare.

Instanța de apel analizând declarațiile reprezentantului părții vătămate SA „Banca de Economii” Cojuhari Oleg, și a martorului Mititelu Grigore prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente și pertinente, care combat declarațiile inculpatei și indică indubitabil că inculpata *a comis infracțiunea incriminată prin rechizitoriu*, mai mult, a indicat că martorul a declarat că în cadrul auditului internat suma de bani lipsă a fost pusă la contul inculpatei pentru a fi întoarsă, aceasta i-a comunicat că recunoaște că a sustras banii și urmează să îi întoarcă, la fel, din declarațiile martorului se atestă că inculpata a avut posibilitatea să intre în depozit și să sustragă banii.

Analizând declarațiile martorului Ungureanu Dorina (*nu a fost audiată în instanța de apel*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel l-a apreciat ca fiind veridice, pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile martorului Mititelu Grigore și indică la vina inculpatei în comiterea infracțiunii *de delapidare*, mai mult, din aceste declarații instanța a reținut că toate cheile se aflau la Demciuc Tatiana, circumstanțe ce prezumă că doar inculpata a avut acces în depozit.

Analizând și apreciind declarațiile martorului Verdeș Veaceslav (*audiat în instanța de apel, vol. V, f.d.191*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care a reținut vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de delapidare a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații coroborează cu depozițiile martorilor analizate supra și indubitabil combat declarațiile evazive și contradictorii a inculpatei, instanța de apel precizând că din aceste declarații s-a stabilit că inculpata în cadrul controlului în care s-a depistat lipsa banilor a semnat actul de constatare, a recunoscut că a luat banii, indicând că i-a transmis unei persoane, fără a da date de identificare în scopul stingerii unei datorii.

Analizând și apreciind declarații martorului Moșanu Veronica (*nu a fost audiată în instanța de apel*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care a reținut vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii *de delapidare* a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații coroborează cu depozițiile

martorilor analizate supra și indubitabil combat declarațiile contradictorii a inculpatei, precizând că din aceste declarații s-a stabilit că inculpata în cadrul controlului în care s-a depistat lipsa banilor a semnat actul de constatare, a mai indicat martorul că anume inculpata avea chei de la depozit, ea a deschis.

Analizând și apreciind declarațiile martorilor Ghergheligiu Vitalie (*nu a fost audiată în instanța de apel*) și Istrati Ana prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care a reținut vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii *de delapidare* a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații coroborează cu depozițiile martorilor analizate supra și indubitabil combat declarațiile evazive și contradictorii a inculpatei, instanța de apel precizând că din aceste declarații s-a stabilit că anume inculpata a stabilit/comunicat că lipsesc banii, dar le-a comunicat angajaților că totul va fi bine, să nu-și facă griji, la fel, din aceste declarații se atestă că doar inculpata avea acces la depozit.

Analizând și apreciind declarațiile martorului Aprodu Ecaterina (*nu a fost audiată în instanța de apel*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care instanța a reținut vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii *de delapidare* a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații coroborează cu depozițiile martorilor analizate supra și indubitabil combat declarațiile evazive și contradictorii a inculpatei, instanța de apel precizând că din aceste declarații s-a stabilit că inculpata în cadrul controlului în care s-a depistat lipsa banilor a semnat actul de constatare, a recunoscut că a luat banii, indicând că i-a lăsat cheile inculpatei și i-a scris pe o foaie parola de la paza depozitului inculpatei, și din XXXX nu a mai fost la serviciu. Deoarece persoana care urma să o înlocuiască nu prea cunoștea lucrul, a convenit cu inculpata că în caz de necesitate va veni la serviciu pentru a încărca bancomatul. Totodată, a lăsat mai mulți bani în casa nr. 7 pentru a nu fi necesară utilizarea depozitului de valori. La necesitate, totuși inculpata avea posibilitate să intre în depozit și să mai suplimenteze casele cu mijloace necesare. Menționând că parola de la paza depozitului era diferită de parola de la intrarea în clădire, iar inculpata nu cunoștea pînă atunci parola de acces la depozit. Aflîndu-se în concediu, a fost telefonată de inculpată care i-a comunicat să se apropie la bancă, unde pe la ora 17⁰⁰ aflîndu-se în biroul inculpatei împreună cu contabilul șef Istrati Ana și managerul Iovu Ala, inculpata i s-a comunicat că din tezaur au fost luați bani pe care, în câteva zile inculpata îi va pune înapoi.

Analizând și apreciind declarațiile martorului Amarii Valentin (*nu a fost audiată în instanța de apel*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care a reținut vinovăția inculpatei

în comiterea infracțiunii *de delapidare* a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații coroborează cu depozițiile martorilor analizate supra, instanța de apel precizând că din aceste declarații s-a stabilit că inculpata, dacă dorea avea posibilitatea să deconecteze sistemul de camere video.

Analizând și apreciind declarațiile martorului Enachi Petru (*nu a fost audiată în instanța de apel*) prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor, instanța de apel le-a apreciat ca fiind veridice, utile, pertinente, consecvente, din care instanța a reținut vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii de delapidare a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, aceste declarații indirect coroborează cu depozițiile martorilor analizate supra, instanța de apel precizând că din aceste declarații s-a stabilit că inculpata de fiecare dată deschidea și închidea filiala băncii.

Analizând declarațiile martorilor Tofan Tatiana, Munteanu Mariana, Madan Ludmila, Casian Elena, Mîndrescu Nina și Ciocan Ecaterina, precum și concluziile raportului de expertiză judiciară economico-financiar-contabilă suplimentară, în comisie, nr. XXX din XXXX efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare (vol. IV, f.d. 193-207), potrivit cărora s-a constatat că la data de 13.01.2014 în depozitul de valori al filialei nr. XX Strășeni a BC „Banca de economii” SA suma numerarului disponibil la începutul zilei de lucru era de 5 297 762, 93 MDL (pct. 13 din concluzii), la data de 17.03.2014 în depozitul de valori al filialei nr. 42 Strășeni a BC „Banca de economii” SA suma numerarului disponibil la începutul zilei de lucru era de 5 310 542, 90 MDL (pct. 10 din concluzii), la data de XXXX, în casele operaționale 124 și casa de schimb valutar al filialei nr. 42 Strășeni a BC „Banca de economii” SA, precum și agențiile Cojușna, Lozova, Vorniceni, suma numerarului disponibil la începutul zilei de lucru era 0,00 MDL, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinenței, concludenței și utilității lor le-a apreciază ca nefiind pertinente speței, or ele nu coroborează nici cu declarațiile inculpatei și nici cu declarațiile martorilor acuzării, mai mult, aceste declarații relevă circumstanțe care în nici un fel nu se referă la suma de bani sustrasă, a cărei lipsă s-a stabilit în depozitul filialei băncii din Strășeni, astfel, circumstanțele relatate cu privire la operațiunile bancare menționate nu combat versiunea acuzării și nu indică că suma de bani ar fi fost luată/sustrasă de către altă persoană.

Subsecvent, instanța de apel a considerat că vinovăția inculpatei Demciuc Tatiana în comiterea infracțiunii *de delapidare* a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, se mai probează și prins sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, conținutul procesului-verbal de examinare din XXXX, (vol. I, f.d. 208) următoarelor documente: raportul auditării tematicе al activității Filialei nr. 42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA din XXXXXX (vol. I, f.d. 242-246); încheierea cu privire la rezultatele

cercetării de serviciu din XXXXX (Vol. II, f.d. 13-14); lămuririle angajaților Filialei nr. 42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, (vol. II, f.d. 248-250, vol. II, f.d. 16-21); actul controlului numerarului disponibil în depozitul de valori a filialei nr. 42 Strășeni a „Băncii de Economii” SA. (vol. II, f.d. 1-2); conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 26.08.2014 - descifrările convorbirilor telefonice a numărului de telefon utilizat de către Demciuc Tatiana (Vol. I, f.d. 153-154), declarațiile inculpatei Demciuc Tatiana care, fiind audiată în calitate de bănuit a relatat că „(...) la XXXX la ora 08.00 ea personal a intrat în depozitul de valori a filialei, având toate trei chei de la depozit. În acel moment în bancă nu se afla nimeni, ea luând din depozitul de valori un sac bancar în care a pus pachetele cu bani numerotați, în sumă de 4 151 774 lei, pe care ea personal i-a numărat. Bancnotele erau majoritatea de 200 lei și 100 lei, fiind și câteva pachete cu bancnote de 10 lei 5 lei. Sacul l-a scos prin intrarea centrală împreună cu o persoană, identitatea căreia nu dorește să o divulge. După aceasta, persoana în cauză a pus bancnotele din sac în automobilul cu care a venit împreună cu altă persoană necunoscută și a întors sacul bancar, după ce au plecat (...)” (vol. I, f.d. 181, 182).

Analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor lea apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile martorilor Mititelu Grigore, Ungureanu Doina, Verdeș Veaceslav, Moșanu Veronica, Istrati Ana, Aprodu Ecaterina, Amarii Valentin, Enachi Petru, combătând declarațiile inculpatei, din care instanța de apel a considerat că rezultă vinovăția inculpatei Demciuc Tatiana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal, delapidarea averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel nu a reținut alegațiile invocate de inculpată și apărătorul acesteia în partea în care s-a solicitat pronunțarea unei sentințe de achitare, or în speță, s-a stabilit vina inculpatei în comiterea infracțiunii incriminate, această concluzie rezultă din probele analizate și apreciate în instanța de apel, care sunt pertinente, concludente și utile, care combat declarațiile contradictorii ale inculpatei, care, fiind audiată în calitate de bănuit a recunoscut vina, ulterior, fiind audiată în calitate de învinuit, a refuzat să ofere declarații, iar deja în ședința instanței de judecată a oferit declarații, prin care recunoaște parțial vina, dar indică că oferit posibilitatea persoanelor care au sustras suma de bani să o întoarcă, circumstanțe, care nu au fost probate prin nici o probă și de fapt, reprezintă o metodă de a denatura adevărul și a induce instanța în eroare.

La fel, instanța de apel a menționat că prima instanță pripit a reținut că faptele reținute în sarcina inculpatei, întrunesc elementele infracțiunilor prevăzute la art. 196 alin. (4) Cod penal, or, instanța nu a analizat și apreciat corespunzător probele, preluând declarațiile denaturate a inculpatei și omițând declarațiile martorilor audiați

în ședința de judecată, dar și sistemul de probe acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, care de fapt, nu au fost combătute prin nici o probă.

La caz, instanța de apel a remarcat că, din probele analizate și apreciate în ședința instanței de apel s-a stabilit că Demciuc Tatiana este subiectul infracțiunii prevăzute la art. 191 alin.(5) Cod penal, faptele prin care aceasta a acționat, întrunește elementele infracțiunii de delapidare.

În ședința instanței de apel s-a stabilit că *Demciuc Tatiana exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii” amplasată or. Strășeni, str. Mihai Eminescu nr. XXXX conform ordinului nr. XXX din 12.08.2004, având obligația, în conformitate cu prevederile contractului cu privire la răspunderea materială individuală deplină din XXX, de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei nr. 42 Strășeni, a SA “Banca de Economii”, a urmărit scopul însușirii ilegale a mijloacelor financiare încredințate în administrare, iar, la data de XXXXX la ora XX, folosindu-se de situația de serviciu, având acces liber, a pătruns în depozitul filialei nr. 42 al S.A “Banca de Economii” de unde a sustras mijloace bănești, care aparțineau BC „Banca de Economii” SA în sumă totală de 4 151 774 lei, cea ce constituie proporții deosebit de mari, după care le-a transmis unor persoane neidentificate de către organul de urmărire penală. Ca rezultat al acestor acțiuni BC „Banca de Economii” SA i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari”.*

Astfel, instanța de apel a constatat că prin acțiunile sale intenționate Demciuc Tatiana a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin.(5) Cod penal, adică delapidarea averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari.

În context, instanța de apel a indicat că prima instanță nemotivat a preluat versiunea inculpatei, or fiind audiați în ședința de judecată, martorii acușării au susținut declarațiile date organului de urmărire penală, mai mult, fiind audiați și martorii apărării cum ar fi Lazarev (Tofan) Tatiana și Muntean Maria, acestea au confirmat că la începutul zilei de lucru, casele 1 și 2 a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA erau cu soldul zero, luau toți banii din depozitul de valori al băncii, o casă undeva 100 mii lei, alta 3000 euro și 3000 dolari. Aceleași declarații au dat și martorii apărării Ciobanii Ecaterina și Mîndrescu Nina care lucrau în acea perioadă ca controlori casieri în reprezentanțele filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA în teritoriu, care au afirmat că nu lăseau peste noapte bani în casă, chemau încasatorii care duceau la filiala 42 sumele de bani, dacă în casă era sumă mai mare de aproximativ 2000 lei, se comandau încasatorii, ca a doua zi să comande banii înapoi, la fel prin încasatori. Toți martorii apărării au indicat că operau zilnic cu diferite sume ce variau de la 100000 lei pînă la 300000 lei, și în fiecare dimineață comandau numerar de la depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, nici o dată nu au fost cazuri să comande bani și să le fie refuzat pe motiv că în trezorerie bani nu sînt. Însă, la data de XXX, în cadrul verificării depozitului de valori de către membrii echipei de audit constituită în baza autorizației nr. XX din XXX a Președintelui interimar al Comitetului de Conducere al Băncii de Economii S.A., a fost constatat că

acolo erau 198636,49 lei, 100 USD uzați, 40 euro uzați, 12000 USD, 15000 Euro și 200 UAH, sume de bani care evident nu erau suficiente pentru activitatea normală a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, or, chiar conform declarațiilor inculpatei Demciuc Tatiana, pentru ca filiala să poată activa normal, era nevoie de minimum 1 mln lei.

Activitatea filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, pe perioada cât Demciuc Tatiana a deținut funcția de director al acesteia, nici o dată nu a fost blocată pe motivul lipsei mijloacelor bănești inerente activității, fapt care contrapus peste faptele constatate în urma controlului inopinat din 31.07.2014, impun concluzia că în ziua respectivă activitatea instituției urma să fie blocată anume din acest motiv - lipsa mijloacelor bănești.

Aceste circumstanțe, impun concluzia certă că anume Demciuc Tatiana a sustras din depozitul de valori a instituției suma de 4151774 lei, care a fost stabilită lipsă în urma controlului inopinat din XXXX, din următoarele considerente și anume, accesul la depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, se efectuează concomitent de trei persoane - directorul instituției, în speță Demciuc Tatiana, șeful depozitului - în speță Aprodu Ecaterina și contabilul-șef, în speță Istrati Ana. Nici una din aceste persoane fără cheia deținută de altă persoană, nu avea acces de sine stătător în interior.

Situația a fost cu totul alta în perioada săvârșirii infracțiunii, or s-a stabilit că de fapt, lacătul la cheia deținută de contabilul-șef Istrati Ana fiind defect astfel încât accesul la depozitul de valori era posibil și în lipsa ei, iar șeful depozitului Aprodu Ecaterina era în concediu, cheia sa fiind transmisă lui Demciuc Tatiana.

Aceste circumstanțe denotă că unica persoană care avea acces nelimitat și nesupravegheat de nimeni în depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA în perioada săvârșirii infracțiunii era anume Demciuc Tatiana.

Anume în perioada săvârșirii infracțiunii, camerele de supraveghere a depozitului de valori a filialei nr.42 Strășeni a BC „Banca de Economii” SA, s-au dovedit a fi deconectate, iar conform declarațiilor date de inculpată la etapa urmăririi penale, pretindea că e o coincidență, dar a confirmat că avea posibilitatea de a le deconecta. Fiind audiat și tehnicianul responsabil de subiect ce activa în acea perioadă la instituție, acesta la fel a confirmat că serverele ce gestionau sistemul de supraveghere video, se aflau în birou la Demciuc Tatiana, astfel, doar ea avea posibilitatea de la deconecta.

Instanța de apel a reținut că fiind audiat Verdeș Veaceslav - șef adjunct al Direcției Audit Intern a B.C. „Banca de Economii” S.A. și care în baza autorizației nr.XXX din XXX a Președintelui interimar al Comitetului de conducere a băncii, a efectuat controlul disponibilului de numerar și a valorilor în depozitul de valori al Filialei nr.42 Strășeni la 31.07.2014, a declarat că în momentul depistării neajunsului de bani, Demciuc Tatiana a recunoscut că ea a luat banii precum că anterior ar fi împrumutat mai mulți bani de la o persoană fizică pentru a acoperi presupusele

sustrageri comise de către unii angajați concediați anterior și anume controlori casieri din conturile de depozit a persoanelor fizice. Declarații similare le-a dat și Aprodu Ecaterina, care a comunicat că la XXX, aflându-se în concediu, Demciuc Tatiana a chemat-o la bancă, unde i-a spus că a luat din depozitul de valori a filialei bani, cât anume nu a concretizat, dar a comunicat că o sumă foarte mare, pentru ce nu a spus, comunicând că va întoarce banii în câteva zile. Chiar și Demciuc Tatiana la faza inițială a conformat declarațiile lui Verdeș Veaceslav și Aprodu Ecaterina, ca ulterior să-si schimbe declarațiile și să declare că nu a luat careva sume bănești.

În speță, lipsesc premise de a aprecia critic declarațiile martorilor Verdeș Veaceslav și Aprodu Ecaterina, or aceștia, sînt persoane interesate cazului încât să de-intenționat declarații incriminatoare în privința lui Demciuc Tatiana, mai mult, toate declarațiile au fost oferite sub jurământ, persoanele audiate fiind preîntâmpinate de consecințele dării declarațiilor false, mai mult, declarațiile martorilor nu au fost în nici un mod combătute.

Cu privire la declarațiile date de inculpata Demciuc Tatiana, conform cărora sumele de bani au fost sustrate anterior, ea nu era la curent cu acest fapt, nu participa la numărarea fizică a banilor din depozitul de valori, etc., nu a sustras suma de bani, camerele de supraveghere s-au dovedit a fi deconectate prin o simplă coincidență, a recunoscut inițial că a sustras banii din motiv că se temea, nu a avut cu cine să se consulte, acestea urmează a fi apreciate critic, or, contravin întregului material probator acumulat și nu coroborează cu acesta, astfel, sînt o versiune înaintată de apărare avînd simplul scop de a pune inculpata în o poziție cît mai favorabilă astfel incit să eludeze răspunderea penală.

La fel, declarațiile ei sînt combătute prin probe legal administrate în cadrul urmăririi penale, documente semnate inclusiv de inculpată în calitate de director 44 al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii”, conform cărora în depozitul de valori al instituției, nu au fost depistate lipsuri esențiale, exemplu cert fiind ultimul act de control al numerarului disponibil în depozitul de valori a filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii” din 14 martie 2014, conform căruia sa stabilit un neajuns în sumă de 46,73 lei. La acest capitol a reținut și faptul că Demciuc Tatiana exercitând funcția de director al filialei nr.42 Strășeni a SA „Banca de Economii”, a semnat contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 24.11.2009, conform căruia avea obligația de a asigura integritatea valorilor materiale și a mijloacelor bănești a filialei, fapt care nu a fost făcut, chiar ea dovedindu-se a fi persoana care a delapidat bunurile instituției, din care considerent acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, urmează a fi admisă în totalitate.

A indicat că din probele cercetate și analizate în instanța de apel s-a stabilit indubitabil că Demciuc Tatiana a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin.(5) Cod penal, delapidare a averii străine cu folosirea situației de serviciu, săvârșită în proporții deosebit de mari, faptă penală, răspundere penală.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei Demciuc Tatiana, instanța de apel a menționat că va ține cont de prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le va aplica corespunzător.

Ținând cont de circumstanțele reale și personale ale inculpatei, instanța de apel a stabilit inculpatei pedeapsă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, închisoare, pe un termen de 8 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și de demnitate publică, de a conduce instituții ce practică activitate comercială, pe un termen de 5 ani.

Cît privește acțiunea civilă înaintată de către partea civilă prin care se solicită încasarea de la inculpată a sumei de 4 151 774, 00 MDL (Vol. I, f.d. 83), instanța de apel, ținând cont că s-a stabilit vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, a admis-o.

Având în vedere legătura de cauzalitate dintre fapta ilicită comisă de către Demciuc Tatiana și prejudiciul cauzat părții civile, instanța de apel a considerat necesar și justificat de încasat din contul inculpatei în beneficiul SA "Banca de Economii", prejudiciul material în mărime de 4 151 774 lei.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Malanciuc Stela în numele inculpatului, prin care invocând incidența **pct. 6) și 8)** a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu dispunerea achitării acesteia.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Malanciuc Stela în numele inculpatului invocă că:

- instanța de apel eronat a recalificat acțiunile inculpatei Demciuc Tatiana de la art. 196 alin.(4) Cod penal la art.191 alin.(5) Cod penal, or, instanța de apel verificând cauza sub aspectul calificării infracțiunii, urma să raporteze situația de fapt constatată la fiecare din elementele constitutive ale infracțiunii imputate, respectiv să dezvăluie concluzia de reîncadrare a acțiunilor, expunându-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii imputate acesteia, fapt ce n-a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general, a probelor și circumstanțelor cauzei penale;

- instanța de apel face trimitere la declarațiile martorilor Aprodu Ecaterina, Tofan (Lazarev) Tatiana, Mîndrescu Nina, Munteanu Mariana, Ciocan Ecaterina, audiați în prima instanță, ultimii nefiind invitați pentru a da declarații în instanța de apel, și doar în baza declarațiilor martorului Verdeș Veaceslav și reprezentantului părții vătămate a SA «Băncii de Economii» Cojuhari Oleg, audiați în instanța de apel, instanța de apel a ajuns la concluzia și confirmă, în viziunea instanței de apel, vinovăția lui Demciuc Tatiana în baza art.191 alin.(5) Cod penal;

- Declarațiile martorilor Moșanu Veronica, Istrati Ana, Mititelu Grigore și Ungureanu Dorina audiați în prima instanță — ca probe, nu au nici un semn al probatoriului acuzării la calificarea în limitele art.191 Cod penal, decât la

compartimentul constatării prejudiciului în sumă de 4.151.774 lei, din analiza instanței de apel;

- instanța de apel nu a analizat minuțios toate probele scrise, precum și declarațiile martorilor depuse sub jurământ, prin care se confirmă cu certitudine vinovăția lui Demciuc Tatiana în baza art.191 alin.(5) Cod penal;

- atât prima instanță cât și instanța de apel incorect au reținut încadrarea acțiunilor lui Demciuc Tatiana, conform indicilor calificativi a infracțiunii prevăzute de art 196 alin.(4) Cod penal, și apoi art. 191 alin.(5) Cod penal;

- în opinia apărării, reîncadrarea acțiunilor Tatiane Demciuc în prevederile art.196 alin.(4) Cod penal, este apreciată ca ilegală și neîntemeiată, urmând ca în privința ei să fie pronunțată o sentință de achitare;

- poziția apărării este că, acțiunile de cauzare de daune materiale prin înșelăciune sau abuz de încredere, prevăzute la art.196 Cod penal, poartă un caracter specific - nu constituie o sustragere. Obiectul material al infracțiunii, adică suma de 4.151.774 lei cu care a fost prejudiciată partea vătămată SA «Banca de Economii» este impropriu infracțiunii de cauzarea a daunelor prin înșelăciune sau abuz de încredere, incriminată Tatiane Demciuc;

- prima instanță în argumentarea poziției sale, și anume în descrierea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal se bazează pe o serie de probe, care, în opinia apărării nu sunt pertinente și concludente, având menirea de a deghiza în veșmânt legal o incriminare vădit ilegală și neîntemeiată;

- în opinia apărării îndeplinirea în mod necorespunzător de către inculpată a obligațiilor de serviciu, fapt ce nu i-a permis să descopere la timp și să preîntâmpine sustragerea de către subalternii săi a mijloacelor financiare. Această situație poate servi ca temei de tragere la răspundere disciplinară și nicidecum penală. Nici una din probele indicate nu dovedește intenția inculpatei de a cauza prin abuz de încredere prejudiciu părții vătămate, incriminarea fiind bazată total pe presupuneri;

- atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au pătruns în esența problemei de fapt, fiind prezentă o discrepanță între cele reținute și conținutul real al probelor, ignorând unele aspecte evidente, ce au dus în consecință la pronunțarea unei concluzii greșite cu privire la vinovăția inculpatei Demciuc Tatiana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (4) Cod penal de către instanța de fond ori a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal de către instanța de apel;

- probele administrate în cadrul urmăririi penale, ulterior examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează vinovăția lui Demciuc Tatiana în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, în acțiunile inculpatei nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal ori de art. 191 alin. (5) Cod penal;

- atât prima instanță cât și instanța de apel au comis eroarea de fapt prevăzută de lege ca temei de casare, invocată în recursul dat, astfel, neîntemeiat și-au argumentat pozițiile, prima instanță recunoscând-o vinovată pe Demciuc Tatiana de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.196 alin.(4) Cod penal, iar instanța de apel dispunând casarea sentinței primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care greșit a recunoscut-o vinovată pe Demciuc Tatiana de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

6. La recursul declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia. Prin alte cuvinte, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel și să dispună casarea integrală a acesteia, atunci când se constată admiterea unor erori de drept, care au dus, în consecință, la afectarea echității procedurii desfășurate în privința persoanei deferite judecării.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Conform art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere, că lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Colegiul penal lărgit evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția

persoanei deferite judecății, în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu.

Prin urmare, atunci când unei persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat.

Iar pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriul administrat în cauză urmează a fi apreciat pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

Conform art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) – 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile *dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni*.

Potrivit art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform art. 394 alin. (1) pct. 1) și 5) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Conform jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului sentinței (pct. 2. din decizie), **prima instanță** adoptând soluția de condamnare a inculpatei Demciuc Tatiana în baza art. 196 alin. (4) Cod penal:

- a depășit limitele învinuirii formulate or, aceasta în motivarea soluției sale ca fiind stabilită vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art 196 alin. (4) Cod penal, a făcut trimitere și a constatat în acțiunile inculpatei Demciuc Tatiana - **de neglijență gravă intenționată în serviciu** – fapte neincriminate ultimei în rechizitoriu, eroarea constituind depășirea limitelor învinuirii, deoarece judecarea

cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu(f.d.78-85, Vol. II).;

În contextul omisiunilor constatate supra, Colegiul conchide că prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

În continuare, Colegiul penal lărgit remarcă, că potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: *dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări.*

Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate.*

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel).

Sub aspectul expus mai sus, Colegiul penal lărgit stabilește că, instanța de apel la rândul său nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*), se constată că, aceasta nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de prima instanță, nominalizate supra și nu a judecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, pronunțând o decizie nemotivată.

Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (hotărârea Fomin versus Republica Moldova).

Instanța de apel în decizia sa (*pct. 120, 123, 125, 127, 128, 130, 131, 133, 135, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146*), doar a trecut în revistă mijlocele de probatorii administrate pe caz în prima instanță, fără a oferi propria apreciere a acestora așa cum o cer prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală și prevederile art.414 alin.(2)

și (6) Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul verbal. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

În contextul expus, Colegiul penal lărgit mai evidențiază că, instanța de apel deși a descris în decizie că a cercetat și verificat probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță "*declarațiile martorilor Mititelu Grigore, Ungureanu Dorina, Moșanu Veronica, Ghergheligiu Vitalie, Istrati Ana, Aprodu Ecaterina, Amarii Valentin, Enachi Petru, Tofan (Lazarev) Tatiana, Madan Ludmila, Casian Elena, Mîndrescu Nina, Munteanu Mariana, Ciocan Ecaterina, audiați în prima instanță precum și raportul de expertiză judiciară economico-financiar-contabilă suplimentară, în comisie, nr. 422 din 22.03.2018 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare (vol. IV, f.d. 193-207)*", acestea nu au fost consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată (vol. V, f.d.216.).

Mai mult, Colegiul constată o necorespondere a conținutului probatorului ca fiind administrat în instanța de apel conform deciziei raportat la conținutul probatoriului indicat în procesul verbal ca fiind administrat de către instanța de apel.

Având la bază cele constatate, Colegiul penal lărgit consideră pripite concluziile instanței de apel de stabilire a vinovăției și încadrării acțiunilor inculpatei Demciuc Tatiana conform învinuirii în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, or, instanța de apel nu a cercetat fondul cauzei, nu a verificat probele administrate probele în speță nu le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală, or aceasta referindu-se superficial asupra acestora, în final și-a întemeiat soluția privind *vinovăția lui Demciuc Tatiana în baza art.191 alin.(5) Cod penal, doar în baza declarațiilor martorului Verdeș Veaceslav și a inculpatei*, audiați în instanța de apel.

În continuare, la acest capitol Colegiul penal lărgit mai reține că, instanța de apel la **pct. 184 - 192** din decizie, făcând constatările: "*... din probele analizate și apreciate în ședința instanței de apel (care de fapt au fost transcrise din constatările primei instanței esența cărora sunt conținute în sentință) s-a stabilit că Demciuc Tatiana este subiectul infracțiunii prevăzute la art. 191 alin.(5) Cod penal, faptele prin care aceasta a acționat, întrunește elementele infracțiunii de delapidare*", "*... Aceste circumstanțe, impun concluzia certă că anume Demciuc Tatiana a sustras din depozitul de valori a instituției suma de 4 151 774 lei ...*", prezintă concluzii evazive în acest sens ceea ce echivalează cu o motivare superficială și neclară pe când potrivit prevederilor legislației procesuale și practicii judiciare, hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea

insuficientă sau motivarea în termeni generali, vagi, reprezintă motiv de casare. Nemotivarea ca o omisiune esențială apare astfel ca un viciu de procedură.

Din considerentele expuse, instanța de recurs ordinar menționează la acest capitol că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

Or, instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate cet. Demciuc Tatiana în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Omisiunea instanței de apel de a face propria analiză a probatoriului administrat în speță și de a se expune argumentat asupra fiecărei probe în parte, este cu certitudine o lacună care nu poate fi corectată de către instanța de recurs la această etapă a procedurilor urmând a fi înlăturată de instanța de apel, prin rejudecarea cauzei.

În lumina celor reținute, se consideră că instanța de apel nu și-a îndeplinit obligația de a judeca cauza după regulile primei instanțe și de a pune la baza hotărârii adoptate acele probe, care trebuiau a fi cercetate în condițiile nemijlocirii și contradictorialității, de vreme ce cei care au responsabilitatea de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să fie în măsură să audieze victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea declarațiilor date de aceștia, evaluarea credibilității fiind o sarcină complexă care nu poate fi îndeplinită, de obicei, numai prin darea citirii declarațiilor, după cum a procedat de altfel în cauza deferită judecății instanța de apel.

Astfel, reieșind din cele constatate supra, Colegiul menționează că, în virtutea efectului devolutiv al apelului, prevederile art. 414 Cod de procedură penală, obligă instanța de control judiciar ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelanți, să examineze cauza sub toate aspectele de fapt și de drept, iar în temeiul celor prescrise de art. 417 alin.(1) pct.8) din același Cod, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fondul apelurilor și temeiurile, care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea lor, precum și motivele adoptării unei atare soluții.

În aceeași sferă de argumentare, Colegiul penal lărgit relevă că, de regulă, rezultând din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, urmează să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel, totodată instanța având posibilitatea de a da o nouă apreciere probelor acumulate în dosar. Respectiv, la judecarea apelului, instanța urmează să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de prima instanță), pentru

elucidarea adevărului și pentru formularea unei concluzii temeinice vizavi de acuzația imputată inculpatului prin actul de învinuire și cel de sesizare a instanței.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este întemeiat.

Totodată, Colegiul mai specifică faptul că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate de inculpată în cererea sa apel și cererea de apel suplimentară în consecutivitatea expusă, formulând un răspuns la pct. 229 din decizie neargumentat, astfel, nu a dat răspunsuri care să corespundă exigențelor impuse de art.6 CEDO care să garanteze participanților la proces dreptul la un proces echitabil. Conform principiilor care se desprind din jurisprudența CtEDO rezultă că, dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 alin.(1) din Convenție, înglobează, inter alia, dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră relevante pentru cauza lor, Convenția nevizând garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, ci a unor drepturi concrete și efective (cauza Artico împotriva Italiei, Hotărârea din 13 mai 1980).

Or, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt într-adevăr „ascultate”, adică analizate temeinic de către instanța de judecată. Cu alte cuvinte, art. 6 implică, în special, în sarcina instanței, obligația de a proceda la o analiză efectivă a mijloacelor, argumentelor și propunerilor de probe ale părților (cauza Perez împotriva Franței [MC] nr.47.287/99 și cauza Van de Hurk împotriva Olandei, Hotărârea din 19 aprilie 1994), ceea ce la caz nu s-a realizat

În acest context, dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului declarat, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor administrate în instanța de judecată, inclusiv să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar în dependență de datele obținute să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă și prevederilor art. 417-418 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de apel urmează să țină cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală care se referă la procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice din nou și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele

importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate și să constate prezența sau lipsa vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate, să dea răspuns la toate cerințele și argumentele apelanților ținând cont de motivele invocate în apeluri și dispozițiile expuse la pct. 7 al prezentei decizii și ca urmare să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Malanciuc Stela în numele inculpatului, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Demciuc Tatiana XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Demciuc Tatiana XXXXX se eliberează imediat din penitenciar dacă aceasta nu execută arest preventiv sau pedeapsa cu închisoare, în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la **22 august 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion